

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

вносять: в Австрії:

на цілий рік	24 K
на пів року	12 K
на чверть року	6 K
на місяць	2 K

За границю:

на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 доларів або 14 рублів; з висилкою двічі в тиждень 6 доларів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 доларів або 10 руб. Поодинокі число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ли виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских св'ят о 5 год. по полудні. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслана“ при ул. Хмельовського ч. 15, II. поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані вільні від пера. — Оповісті звичайні приймають ся по ц. і 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 сот. Подяки і приватні доносення по 30 сот. від стрічки

О українсько-руський університет.

(Δ) Справа утворення окремого українсько-руського університету у Львові є вже від кільканадцяти літ предметом домагань нашого народу а також молодіжи, котра по скінченню руских гімназій бажала би також найвищої науки побирати в своїй рідній мові. Обговорювано сю справу також у всіх руских а навіть чужих часописах, представляли її потребу також рускі послі в соймі і в державній раді. Пригадаємо тут також, що ще в 1902. році в жовтні руский клуб вніс був в куріальнім парламенті формальне внесення в сій справі, про котре промовляли послі Ю. Романчук і Ол. Барвінський і насупроти безосновних сумнівів професора Старжинського виказали наглядно, що утворення окремого укр.-руського університету у Львові є не тільки культурною потребою більш як 30-мільйонного укр.-руського народу, але й із становища державної австро-угорської політики є справою вельми важною. Пригадаємо також, що з нагоди промов сих обидвох руских послів в державній раді покійний уже висл. секційний шеф міністерства просвіти Едвард Гневош написав обамистий лист до Ол. Барвінського, в котрім признає влучність їх виводів, а різко критикує вступне становище проф. Старжинського. Лист сей оповістили ми свого часу в „Руслані“ і видали окремого перекладу, котра й нині не втратила зовсім своєї ваги і тому можемо її поручити польській суспільності а особливо польським денікарам, котрі знов розписують ся про укр.-руський університет а споглядають очевидно на сю справу або з такою злобою і неохотою та повною несвідомістю справи.

Особливе роздратоване, як звичайно, проявляє ся на саму згадку про укр.-руський університет передовсім у всепольскім „Słowie“.

Всепольський дневник енергично рішучо, мовби укр.-руський університет був культурною потребою, перечить, мовби у нас була яка небудь своя наука, що на Україні „społeczeństwo ruskie zgoła jeszcze narodowo nieświadomione, jedną tylko ciemną masę chłopską stanowiące“, але у своїм фарисействі пише, що „przynajemy, że każdy naród, że więc i Rusini mają prawo dążyć do własnego uniwersytetu. W dążeniu tem nie stawiamy im żadnych (!) przeszkód“, але відтак вказуючи на потребу наукових сил, каже, що „wtedy będzie pora mówić o tem, kiedy, jak i gdzie go zorganizować“.

Те вороже становище супроти культ. домаганя укр.-руск. народа всеполяки замагають ся оправдати представлюванем укр.-руського населення якоюсь темною, зовсім несвідомою масою хлопської, котра на їх думку не може відчувати навіть потреби такого культурного огнища ані взагалі висшої освіти. Так н. пр. недавно у Львові пописував ся всеполюк В. Студницький з відчитом п. з. „Kwestya ruska z tej i z tamtej strony kordonu“, а хоч виступав яко „великий знавець“ сей справи, не міг навіть подати числа населення укр.-руського а запевняв, що „wśród elementu chłopskiego na Ukrainie rosyjskiej nie ma żadnego poczucia (!) politycznej i narodowej (!) odrębności od Rosyan“.

Очевидно, що перед такої сліпоти а радше загорілості і засліплення годі сподівати ся иншого погляду всеполяків в справі укр.-руського університету. Ставляючи однак такі перепони Русинам в осягненню культурного для нас огнища, забувають они, як перетворював ся колишній німецький університет у Львові на польську викладну мову, як тут вишукують доцентів, суплентів і професорів, як доперва тоді починала ся творити у многих галузях польська наука, котра ще й нині не має дуже визначних представників на львівському університеті. Забувають они, що й катедра з

польською викладною мовою не було ким відразу обсадити, а се робило ся поступово і в тій цілі сироваджувано такі головні учительські сили зза границі. В осягненню своїх змагань університетських Полякам пособлювало вельми значними жертвами австрійське правительство і ему головню мають завдячити, що мають в Галичині два повні університети з польськими катедрами і потрібними науковими інститутами.

Руский нарід має також право домагати ся, щоби і его молодіж мала своє культурне огнище, а коли про укр. руску мову, літературу і инші умови прояви укр. руского народу пишуть уже чужі учені широкі студії, то пора, щоби й наша наука мала свій власний варстат, бож професори, засідаючи на університетських катедрах, працюючи в наукових інститутах, творять і розвивають тим самим науку.

Не будемо тут повторяти відомих загальнодоріг, якими досі йшла справа утворення укр. руск. університету від порушення її ще в куріальнім парламенті названими в горі двома послами, згадаємо тільки про се, що й в народнім парламенті першим а так само другим послі рускі не переставали її понаглювати і що в маю 1910. розпочало правительство (тоді міністром просвіти був теперішній міністер-президент гр. Штіргіт) переговори з укр.-руським клубом і представниками польської, а учасником сих пересправ був також намістник др. Бобжинський. Після того Г. Е. Митрополит гр. Шестицький порушив і появив справу укр. руского університету з народного, церковного і державного становища в основній і св'ятій промові в палаті великодержавній для здійснення сего культурного домаганя нашого народу був в міродатних кругах вельми користний. Викликані однак крайніми живлами сумні події на університеті 1. липня 1910, котрі з одного боку сподівали ся тим способом понаглити розв'язку се-

го питання а з другого боку знехтувати „клерикальне“ пособлюванє сій справі, причинили ся до того, що витворений для укр. руск. університету користний настрій поспував ся, а справа знов проволочка ся.

Тепер правительство вважає знов потребою приступити до здійснення довголітнього культурного домаганя укр.-руського народу і як ще міністер-президент заповів руским послам перед великоднем, розпочало нові переговори в сій справі, в котрих оно бажає вислухати домагань руских послів, а також, як звіщають з Відня часописи, представників польської кола. Домаганя Русинів в сій справі загально відомі, а іменно, що місцем осідку укр. руского університету має бути Львів, де вже на дотеперішнім університеті є кілька катедр на богословським, правничім і філософським виділі і кілька доцентур з рускою викладною мовою, отже й домаганя Русинів є, щоби передовсім ці три виділи були на укр.-руським університеті. Яким способом має бути поладжене здійсненє укр.-руск. університету, чи дорогою цісарської постанови, котрею правительство має бути візане до утворення укр.-руск. університету, се буде предметом переговорів, се задача міродатних державних чинників. Крім того однак входить тут також другий чинник, руска суспільність, котра повинна з свого боку причинити ся до здійснення сего культурного огнища для укр.-руської науки, достарчати наукових сил, чому також повинно пособляти правительство з свого боку до вишколення руских доцентів. Про сю справу писали ми вже також не один раз і не вважаємо в сій хвилі потребою нами нераз уже висловленого погляду на ново повтаряти.

Пробимо відновити передплату.

І. Потапенко.

Баба вмішала ся.

Переклад **

Антін Моргун і его син Данило жили мирно і кождий про те знав. Навіть так лучало ся, що коли в селі повстала яка небудь родинна сварка, син обиджав батька, або батько кривдив сина, то говорили: „І як оно людям не соромно? Поглянули би на Моргунів. Ті вже, справді, живуть по божому. Ні Антін Данила, ні Данило Антола ані одним словом не обидять“. Так звичайно говорили в селі, а се значить, що так оно було на ділі.

Та й чого, в дійсности, було сварити ся Моргунам? Антін був мужиком літ п'ядесяти п'яти, здоровим ще і сильним. Він працював, як не кождий молодий парень зуміє а про Данила годі й говорити. Его й так всі знали, як першого робітника в селі. Був у них кузня, сїяли они собі та косили, коли було що косити; а не дав Бог — тростину жали, на заробітки ходили і мало ще чого? Ні Антін, ні Данило горілкою не запивали ся і як же тут сварити ся?

Дехто з земляків, бувало, скаже Антонові:

— І що тобі в старости на сина працю-

вати? Я би давно виділив его, як би був на твоїм місці...

— Не бажано! відповідав на се Антін, — Мені і так гарно.

Бувало також, що і Данила виходив який небудь спокусник:

— І охота тобі на батька весь вік працювати? Виділив би ся і зажив своєю сім'єю...

— Говори! На батька!.. Та батько сам же нас з тобою в роботі за пояс заткає!

Ось так думали про сей предмет самі Моргуні і жили знамено. Досить сказати, що у них в хаті був свій власний самовар; а се одно свідчить, що красшого життя на землі годі бажати. Бувало, в неділю після служби Божої засядуть Антін і Данило оден на против другого і пють склянку за склянкою. Зіп'ють, поздїмають камізолі а все таки пють до нащадка, поки самоварний курок не попросить пощади. А самовар був у них не який небудь маленький а півведерний.

Щоби вкінці вивести, що Антін і Данило Моргуні служили приміром гарного життя, скажемо, що навіть сам батюшка — хоть се було его тайною — коли на сповіді хто небудь признав ся ему в сварливості і подібних до неї гріхах, прямо говорив: „Сери примір з Моргунів. Ось отець з сином! А як они живуть! Коли би цілий св'ят так жив, як

Моргуні живуть, то не було би спорів, ні бійок, ні навіть війни“. Так говорив батюшка, а вже батюшка знав, що говорив.

А знаєте — коли говорити правду і по між нами, — поминаючи все инше, чому Моргуні жили так дружно, що їх навіть на примір ставили? Тяжко до сего признати ся перед цілим св'ятим, але таки треба. По мові, головна причина лежала в тім, що у них дома не було баби. Що зробити? Оно може й невіжливо таке говорити перед дамами, та коли се правда! У них, розуміє ся, була баба — стара-престара Афимья, але се була чужа баба, наемниця і у внутрішній справі Моргунів мішати ся не могла Афимья була у них, властиво задля борщу, і дуже смачно варила борщ з салом, ще й хату замітала і самовар ставила. Але такої баби, що мала би хотьби найменшу основу подавати свій голос в яким небудь внутрішнім питанню, не було дома. Антонова жінка а Данилова мати — Марина, вже літ дванадцять як померла; старшу дочку видав Антін заміж в далеке село і она приїздила всего раз в рік — на Великдень. Тітко і инших своячок якось не було, бо, видно, Бог хоронив Моргунів, — ось они жили собі холостяками. А якби дома була баба, то повірте, що не було би так само. Она би в верх дном цілий дім перевернула і такої би саламахи наробила, що... Та ні, красше

уже про те й не говорити. Ще, припустім, хто небудь обидить ся...

Так ось якими були Антін і Данило Моргуні, і ось як они жили! Але якби на св'яті все йшло гарно, то скажіть ласкаво, що лишало би ся робити чортови на землі? Ось він і вмішав ся в се діло і вже, розуміє ся, як звичайно, вибрав своїм орудієм бабу.

Одним словом, діло — а було се осенню, так в кінці вересня — начало ся з того, що Данило раз перед вечером, коли батько сидів на приспї в старшини і говорив про громадські справи, пішов в ту сторону, де стояв дім батюшки. В тім, розуміє ся, не було ще нічого особливого. Чи одно діло міг мати селянин до батюшки?

Але чому Данило не пішов улицею села, де між иншим міг побачити его також батько, що сидів на приспї у старшини? Чому він пішов степом? Ось питанє! Значить була якась перепона. Прийшов Данило до батюшки, і передовсім виїняв з бездонної кишені шараварів кілька кусників ячмінного хліба і кинув его поповним собакам. Собаки заняли ся хлібом і перепустили его.

Батюшка пив на дворі чай, але кинув се занятє і запросив Данила до кімнати.

(Дальше буде).

В. Адамський Дивани. — Портієри. — Фіранки. — Стори. — Bonne femme. — Матерії мебльові.
Львів, Готель Жоржа Ціни знижені.

В справі дописи з Дрогобиччини в ч. 64.

про тамошні відносини помістили ми надіслані нам спростовання, придержуючи ся засади *audiat et altera pars*. На ці спростовання надіслав нам дописець два пояснення, котрі тут подаємо на доказ, що вісти подані нашим дописцем не були так безосновні, як би се виходило з надісланих і наведених нами спростовань.

В справі дописи з Дрогобиччини.

Що дотичить спростовання Вп. проф. Бирчака в ч. 67 „Руслана“ з 24. м. м., де він свідками доводить, що був на академії в честь Шашкевича а підтак на концерті та на засіданнях комітету, то се спростоване є злишнім, бо сего не перечив автор дописи і о тім не згадував, а згадав лиш о маніфестації народній в честь Шашкевича, якою було богослуження в церкві з патріотичною проповіддю, відслоненням і благословенням пропам'ятної таблиці, відтак похід, в яким брала участь вся майже інтелігенція духовна і світська і ту лежала головна сила маніфестації в честь Шашкевича і тут ми заімпонували Полякам. В тій власне маніфестації заміняючи брак деяких інтелігентів, між ними і Вп. проф. Бирчака і тому автор дописи міг без ширення неправди написати слова: „оден з професорів гімназії, однак здекларований радикал, котрий в такій навіть маніфестації народній як ювілей Шашкевича, не брав чомусь участі, чи не тому — що була оно в церкві?“

Сего п. проф. Бирчак не простує.

Є також фактом, що в неділю сиропустну не було ані настоятеля ані інструктора в бурсі — а бурсак — як п. сан автор дописи, були полишені самим собі — і саме тоді могло мати місце не одне таке, що могло причинити ся до згіршення бурсаків. Отже і тут не було такої неправди. Так само не залежав автор, що настоятель бурси був тоді на балу в касині, досить що обох не було в бурсі а коли вже так випало, що обох не було, належало подбати о якое заступство ким відповідейшим — як самі ученики.

Одно лиш слово „часто“ могло бути заступленим словом „деколи“ коли ходило о се, що оба т. є. настоятель і інструктор „мешкають в бурсі“ — але часто нема ані одного в бурсі. Тут міг додати п. професор хіба пересаду але ніяк неправду!!!

З нагоди сего спростовання — хотіла упечати свою печеню редакція „Діла“ і з великим поспіхом і радістю написала що „Оружжя“ йому самому не завжди виходить на здоров'я. Що, питаємо, не виходить на здоров'я? Чи се, що „Руслан“ держить ся засади справедливості — *audiat et altera pars* — і поміщає спростовання — або вияснення противної сторони? Слова дописувателя можуть не раз бути неясними або і пересадними а рішучо редакції є якраз дати місце для вияснення справи і з противної сторони. А так саме поступає „Руслан“ держачи ся справедливої християнської засади — але се видає ся незрозумілим панам з „Діла“, там радше вилетять котрийсь з панів на зелену папу, — як би мав помістити якоесь вияснення і признає ся до похибки а редакція вишле радше когось на зломане карку, як в інтересі правди помістити спростовання або цофнене похибки. Так було з автором статі „Ad maiorem Poloniae gloriam“, таке було становище „Діла“ в справі нападу о. Камінського на Преосв. Хомишина, де редакція „Діла“ була до того ступеня упертою, що написала не оден раз річи, які гіршили вже не католиків але навіть православних і жидів і они мали „більше етики і моралі“ та не боронили о. Камінського так, як „Діло“. Але „Діло“ має свою етику і її держить ся, оно боронило навіть такого о. пришка і злочинця як Феррер і у неї розбійник виходить правий а нападений розбійником, — як в справі о. Камінського. Закінчу словами самого „Діла“: цікаві християни — ті панове з „Діла“.

Оружжя „Діла“ йому самому завжди здає ся виходить на здоров'я, але чи і в честь — то велике питання.

Замітки до спростовань дописи з Дрогобиччини.

Дописецю в Дрогобиччині почули ся обидженими табори — радикальний і москвофільський — і оба вислали спростовання, оден в перших днях по появі дописи, послідні аж майже по місяцеві. Та в спростованню п. проф. Бирчака є крутість, коли знов в простова-

влю москвофільських людей є занадто велика відвага простого заперечення. Відповідь коротко кождому з них. І так:

1. Проф. Бирчак закинув автор дописи радикалізм — і що в такій народній маніфестації як ювілей Шашкевича не брав чомусь участі — чи не тому, що відбула ся она в церкві? На се проф. Бирчак простуючи написав — що сидів коло значних осіб в часі концерту — і обіцяє зложити 50 К на на бурсу — як автор дописи доведе ему, що він був на балу в сиропустну неділю. На се нехай п. проф. Бирчак буде ласкав доказати свою участь в маніфестації ювілейній в честь М. Шашкевича в церкві на богослуженню, на проповіді патріотичній, на посвяченню пропам'ятної таблиці або на поході з другими інтелігентами священиками — то автор дописи ч. 64 напевно зложить 50 К. Ювілей генів вищих народів стягають увесь цвіт суспільности, навіть вищих переконань політичних — до церкви, на ювілейну проповідь, на похід, в білий день — і се є властива маніфестація, бо тоді публічно маніфестує ся честь і пошана для генів і нарід се більше підносить, як видить ся усі стани суспільности разом зібрані для вшановання славних людей. На академії була лиш мала частина людей, а на концерті, який був вже о 8. годині в осени, зібрало ся дуже маленько людей, що не було і повної салі. Де був в часі балу в неділю сиропустну п. проф. Бирчак — не знаю — але ані его, ані інструктора не було в той час в бурсі — се фактом...

2. А вже зовсім невластиво боронить ся о. Козак з Давидів — і занадто сьміло тягне за слова дописувателя — і удаючи наївного каже, що заходи о парохію можуть бути предметом аж тоді, як парохія Ріпчиці буде виставлена на конкурс. Не удавайте наївного, отче Анатолій, бож Ви знаєте, що старати ся можна не лиш о парохію але і о адміністрацію з надією одержання парохії. Що Ви, отче, старали ся о Ріпчиці — зараз по смерті о. Бачинського, доказом сего Ваші заходи у кураторші дїбр пр. Скарбка — Ви певно наділяли ся, що Скарбек як всеполюють мати Вас, як котрого Українця. Що такі заходи з Вашої сторони були, може посвідчити державець дїбр пр. Скарбка, Німець п. Фрей.

Що до напасти на Преосв. Владика ставіславського, яку Ви уперто заперечуєте, то я поможу Вашій слабій пам'яті і наведу 4-ох лише свідків Ваших слів, а свідками тими є: п. Голембівський, Поляк і п. Ратальський, Русин, оба учителі в Дрогобичі, і двоє священиків. Увагу — що так не повинен виражатися священик о епископі католицьким — зробив Вам п. Ратальський. Він живе і здоров пам'ятає докладно зміст Вашої напасти на католицького епископа. Оден зі священиків зробив Вам притім заміт, що Ви не говорили так о епископі, коли би він був з Вашої епархії.

3. Що о. Антоній Рудавський стягав більше Служб Божих разом, знаю з двох достовірних жерел — від осіб, котрі того самого дня прийшли на свою Службу Божу і від свояка о. Рудавського, а годі особу релігійну, якою була перша, і священика свояка — посудити о клевету.

4. О. Слоновього відсилаю до дописи в ч. 64, де було подано, кого не хотів звінчати а навіть приймати на оповіді — а який досі живе в грішних зносинах.

Автор підніс се і тому, бо згадана в дописі особа удавала ся в тій справі і до Ординариату — однак безуспішно — а такі річи не повинні мати місця, коли де, то передовсім в повіті, де так великий процент соціалістів і жиючих „на віру“ — як се має місце в Дрогобиччині. Се певно не причиняє ся до піднесення віри і поваги духовенства а викликає хіба події, які мали місце в Португалії. Або чи не засипаний тутешній повіт брошурами: „О пришок в реверенді“ і який се млин вода, коли перетягає ся струну при требах церковних?

Той сам.

Політичний огляд.

Віймовий стан в Хорватії. Вчора перед полуднем радили послы хорватські з Далматії в справі відносин в Хорватії. Порішено, щоби полудневі Славяни як в австрійській палаті послів, так і в делегаціях запротестува-

ли при приміненню найостріїших середників проти завішення конституції в Хорватії.

„Neues Wiener Abendblatt“ доносить, що сейчас по іменованню нового угорського кабінету віймовий стан в Хорватії буде знесений і іменований новий бан.

Побільшене відділів з машинними карабінами. „Die Zeit“ доносить, що в найблизшій часі будуть побільшені відділи машинних карабінів, а іменно при піхоті о 35 сталих відділів, переходово о 105; при стрільцях буде утворено 8 нових відділів, за те при кавалерії, котра числить тепер 16 відділів машинних карабінів, число тих відділів буде зменшене о чотири.

Італійсько-турецька війна нікого тепер не займає. Про неї немовби призабуто. Коли ще відгрозували ся Італійці Туркам бомбардуванням Царгороду — здавало ся, що ось-ось і мати мемо катастрофу. Та італійські погрози остали пустим звуком, а що найвище наміром не до виконання, бо візду до Царгороду стереже цілий ряд мін. Щож робить Італія? Видячи, що годі поривати ся з мотикою на сонце, відкликала она свою флоту і поручила її... бездіяльність.

Тай в Триполісі не здобувають Італійці лаврів. Сидять тихо в своїх укріпленнях і цілий подвиг 100-тисячної армії зазначив ся протягом двох тижнів обсадою півострова Круа через італійську кінноту.

Кілько втрат і упокорення приноситься війна союзницї нашої держави?

Небезпека для Франції в Марокко. Втіха по заключенню марокканського договору починає уступати. Останні телеграми звіщають про смерть 20 французьких жовнів і офіцерів і про поранення 63 жовнів в околицях ріки Муляї. Доохрестні племена з цілою лютию нападають на французькі відділи і борються сираваді хоробро, тай в той спосіб неначе зазначають, що не признають ніяких договорів які їх іменем заключив Муляї Гафід. Роззвірене племен має своє жерело ще й в факті овладі Триполісу Італійцями. Цілий магометанський світ палає гнівом проти „проклятих джіврів“, що напосіли ся на їх одновірців в Триполісі. В Марокко ладить ся велика ворожба.

Очевидно, що таке проложене одраду же не на руку Франції, яка не може вислати великих військових відділів до Марокка з оглядом на непевність положення в Європі та й з оглядом на свій несвітлий бюджет.

НОВИНКИ.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат.: Евтихия преп.; римо-кат.: Еми. — В суботу: руско-кат.: Григорія преп.; римо-кат.: Агнішкі.

— **Русини а евахристийний конгрес.** На вчорашнім засіданню комітету в справі участі Русинів в евахристийнім конгресі у Відні промовив в заступстві перешкодженого Експ. Митрополита Вп. о. мітрат Туркевич. Присутних було 48 відпоручників львівських руських товариств. По рефератах о. ректора д-ра Боцяна і суді д-ра Ковшевича, комітет вибрав комісію-матку, яка по півгодинній нараді установаила склад секцій, що мають уконституувати ся до 8 днів і вести дальшу підготовну працю. Крім комітету пань, який на вчорашній нараді був заступлений 5-ма представницями, устанавлено 7 секцій, яких склад є слїдуючий:

1. Адміністраційна секція: др. Гладішовський, о. Залушний, радн. Лепкий, о. Лужницький і др. Сушкевич.

2. Секція пропаганди: ред. Гюрк, о. Лежоговський, о. Ловатинський, др. Павенцький і о. Стефанович.

3. Інформаційна секція: др. Ковшевич, о. Личняк, Вол. Паславський, о. Рудович, дир. Хойнацький.

4. Обрядова секція: о. др. Будка, о. Гузар, о. Давидович, о. Давидак і др. Федак.

5. Кватерункова секція: дир. Грозик, Ант. Павенцький, о. др. Паньковський, Пісєцький і о. Куницький.

6. Рефератова секція: о. др. Богачевський, о. др. Боцян, о. Малицький, о. др. Мишковський і о. др. Яремко.

7. Шкільна секція: о. Алиськевич, о. др. Дорожницький, о. Левицький, о. Лиско і о. Туркевич.

— **Пілізд архієп. Карла Франца Йосифа до Коломиї.** Вчора прибув ту архієпископ разом зі своїм швадроном 7. полку уланів на стало.

На прийняте архієпископом украшено доми, а від візду до міста аж до віллі архієпископа уставлено на вначнім просторі підвішення, прикрашені цвітими і хоругвами, також три брами триюмфальні, коло яких станули чотири оркестри. Зібрали ся великі товпи публіки. Корпорації і товариства з прапорами, також молодіж шкіл народних і середних уставила ся в дворяд. Візд архієпископа до міста о год. 12. в полудне зазначили вистріли з моздрів. Розмістивши військо по касарнях пішов архієпископ до своєї віллі. Коло третих триюмфальних воріт привітали архієпископа представники правительствених і автономічних властей враз з депутацією лідичів зі східної Галичини, убраних в контушах. Іменем міста Коломиї привітав сердечно архієпископа посадник Клескі в німецькій мові. Закінчив потрібним скликом: „Най живе!“ і „Многая літа“. Архієпископ подякував сердечними словами за привітання. Відтак староста представив начальників властей, почім архієпископ пішов до свого помешкання.

З Коломиї пишуть нам: Архієпископ Карло Франц Йосиф переступив границі Коломиї вині (17. с. м.) около 12. год. в полудне. Місто є пристроєне хоругвами, зеленим, образами цісаря і т. п. Улиці, якими переїздив архієпископ, прибрано білими стовпами, украшеними зеленими фестонами, на яких повівають великі хоругви: синьо-жовті й біло-червоні. На Євангелічній улиці, де мешкає архієпископ, уставлено велику триюмфальну браму й павільон. Тут й уставили ся всякі депутатії. Архієпископ переїхав на чолі своєї ескадрони улицями: Собіського, Ринком та Ягайлонською, витаній всюди школами, людноістю і т. д. По дорозі повитало его руске духовенство коло церкви. На чолі кількох десятків наших священиків виступив о. декан Русин і промовив до архієпископа коротко по німецьки й по руски та дав ему поцілувати гарно різьблений гудульський хрест.

Відставивши свій відділ до касарні, удав ся архієпископ на Євангелічку улицу, де коло триюмфальної брами промовив до него коротко по німецьки п. Клескі, підносячи оклик на его честь по польськи і поруски, що зібрані й повторили грімко. Описля староста представив архієпископу провідників посилаючих депутатів, з якими архієпископ розмовляв ласкаво. Русинів репрезентували: адвокат др. Дембицький з відпоручниками товариств і о. декан Русин з нашим духовенством. З д-ром Дембицьким і о. дек. Русиним розмовляв архієпископ по кількох слів (пр. д-ра Дембицького питає, чи він є послом і коли може зібрати ся сойм). Около 1. год. в полудне покінчило ся повитане. Нині вечір відбуває ся загальна ілюмінація.

— в — й.

— **Велика катастрофа на морю.** Англійське корабельне товариство „White Star Line“ (Тов. „Білої Зв'язки“) субвенціоноване англійським правительством побудовало між іншими два величезні кораблі „Titanic“ і „Olympic“. „Titanic“ був на 270 м. довгий, 28-5 м. широкий, а висота его рівнала ся висоті 7-поверхової камениці.

До порушування і обслуги того великана уставлено на нім парові машини о силі 30,000 парових коний та парові турбіни о силі дальших 16,000 паров. коний. Ті 46,000 паров. коний по заспокоєнню всіх внутрішньо-господарських потреб, як світло, вентиляції, вінди і т. п., надавали кораблеви шкортість 21 узлів, т. є. 39 кілометр. на годину. „Titanic“ мав 10 поверхів-помостів, з котрих 7 було призначених для подорожних; перша класа могла помістити 750 подорожних, друга 550, а третя 1,100, разом отже 2,400 подорожних. До обслуги було потрібно кілька сот людей залози. Поодинокі помости були получені зі собою сходами і численними особовими віндами; ратункові прилади і лоді знаходили ся на найвищих помостах, де були також камости капітана і офіцерів. На найвищій помості нахолодив ся також тік до гри в ситківку, руханкова галя і театр, площа, на якій відбували ся перегони нахолодників і прогульки пань на верхолюбях.

На кораблі були два бездротні телеграфі і тому належить завдячити виратоване частини подорожних. На нещасте, найблизший корабель „Virginian“, котрий одержав звістку про катастрофу, був о 200 миль віддалений від місця катастрофи, отже в ніякий спосіб не міг поспішити на ратунок перед затоненням „Titanic“-а.

Була се перша подорож сего корабля, отже подекуди рекордова. Трудности, щоби

дістати ся на сей корабель, були дуже великі, треба було кілька тижнів наперед зголосити ся і заплатити оплату, при тім треба було мати протекцію. Їхали отже по більшій часті самі визначніші особи як мільйонери і мільяртери, з котрих многи нарочно відложили свою подорож, щоби саме тим кораблем їхати. Мільяртери і мільйонери хотіли бути тільки в своїм товаристві, рівних з рівними, що до кількості доларів. Отже на опері, підчас котрої настигла катастрофа, сиділи в першій ряді Астор з жінкою, лондонський Ротшильд, Бут, Вандербільд і многи інших менше звисних вельмож новоїорської біржі, між котрих — не знати яким чудом замішав ся Біл. Стід (Stead) редактор Review of Reviews, 80-літній старець і визначний дневникар. Був він все горячим прихильником мира, а виступав проти війни. Перед кількома місяцями їздив він до Царгорода, щоби пересвідчити султана про потребу закінчення мира.

„Berl. Tagblatt“ подає такий опис розбиття „Titanic“-а.

В хвилині удару з ледовою горою шлив корабель зі шкорою 18 узлів. Удар ушкодив стіну корабля і розбив зовсім передню часті корабля та розніс кілька лодий. Кусні ледової гори упали на поміст. Корабель похилив ся на бок — з початку здавало ся, що перевернув ся. Потім однак почав упадати на дно перед корабля. Тоді корабель почав крутити ся. Сила удару була така страшна, що всі рухомі предмети на кораблі порозбивали ся. Сейчас по розгляненню в небезпечі спущено на воду ратункові лоді. В годину після удару вода заляла машини. Тоді перестав нагло функціонувати прилад бездротного телеграфу і погасло світло. Дальша ратункова акція відбувала ся тоді при смолоскипах. В четверть години, коли відплили останні човни, затонув „Titanic“ зовсім.

— Арештоване Бендасюка, Колдра і інших російських шпигунів, що рівнає ся основній компромітації російської пропаганди в Галичині, дуже налякало петербурзьких опікунів нашої Маруцакіди. Тільки гроша вложили они в російську пропаганду в Галичині, тільки надій привязували до сеї „підяремної“, мовляв, російської провінції. Тому сам гр. Бобринський, до якого за австрійськими властями тай „польським насильством“ за арештоване Бендасюка і шпигунської спілки. Вже вчора подали ми деякі виїмки з листу гр. Бобринського до лондонської часописи „Times“, а нині приносять часописи вість, що за гр. Бобринським поспішає на поміч скомпромітованому галицькому русофільству его чури з „Галицько-руського общества“ в Петербурзі. До Львова прийшов з Петербурга приказ збирати „матеріяли“ до „матриольогії“ капітив і присылати їх до Петербурга. „Н. Ковтора“ вислала квестіонар „до русофільських „деятелей“ на провінції з зазивом придумати як найбільше число „фактів“ переслідуваня і присылати їх до редакції „Прикарпатської Руси“. А вже в добре звисний інтересі „Прикарпатської Руси“ є з мужи зробити вола і канонізувати якого небудь Маруцака на „істинно руского“ мученика. Так зібраний матеріал має оголосити „Галицько-руське Общество“ в „Times“-і, а гр. Бобринський предложити цареві.

По Львові ходять вісті, що русофільська молодіж вибрала „комітет для „допомоги“ Бендасюкова і на сю ціль збирають ся вже навіть жертви потайки перед старшими „деятелями“, які їм сего відраджують.

— Мало що не потонули. З Лавочного доносять про немишу пригоду, яка дуже легко могла скінчити ся катастрофою. Було се в селі Студене коло Лавочного. Село се дуже велике з трема церквами і 4.00 душ. Давніше були там дві парохії, нині лише одна, а тамошний парох є около 80-літній старець. Сьвященик сей, посвятивши на Великдень паску при одній церкві, їхав фірою до другої. Дорога веде через невеликий потік, а було се в часі звисних повеней, коли найневинніший потік міг бути дуже небезпечним. Підчас переправи упав ненадійно сьвященик і візник в воду, а розбурхані філі понесли їх дальше. Обом помагаючим поспішили на поміч селяни, що ждали на приїзд сьвященика і врятували обох при низьке положенні мості. Коні з возом вибрили самі на другу сторону річки.

Оповідки.

— Письменний іспит під надзором (клявзуровий) кандидатів на учитель середніх шкіл відбуде ся у Львові в днях 17. і 18. мая с.р., а кандидаток на учительки в тих самих шко-

лах (також і жінок ліцеях) в днях 20. і 21. мая с.р., після чого безпременно наступлять устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі наміряють приступати до сего іспита, мають повідомити про се дирекцію іспитової комісії устно або письменно, найдальше до дня 10. мая і подати точно предмети, з котрих хочуть скласти іспит.

Всячина.

— Король і репортер. Шведські часописи описують цікаву пригоду, яка має бути правдива. Редакція одної з часописи поручила своєму молодому співробітнику, написати звіт з ювілейного обходу маршадка королівського двора Бромберга. Недосвідний репортер рішив розпитати про се самого Бромберга і зателефонував по него до королівської палати.

— Галю! Чи говорю з палатою — спитав репортер.

— Так! — дістав відповідь.

— Чи можна просити до телефона маршадка Бромберга.

— Маршадка нема дома, але я по зможу заступити его — звучала відповідь.

Буду Вам вельми вдячний. Госьм співробітником часописи Н. Хочу дізнати ся про подобиці з життя п. Бромберга. Може его знаєте?

— О, так! Він є моїм другом.

— З ким маю честь говорити.

— З королем.

— З ким — спитав репортер, наслухуючи ліше.

— З Густавом V-им. Дуже радо служу Вам.

Але перестрашений дневникар покинув слухавку і утік від телефону. Коли про сю подію дізнали ся его товариші, осудили коротко: „Фупер. Така знаменита нагода, поговорити з королем другий раз не лучить ся“.

— Загадочний злочин. З Мельвіля в Канаді доносять про незвичайний злочин, який займає живо уми тамошних мешканців, по найбільшій часті Русинів, переселенців з Галичини. Іменно на залізничім шляху Grand Trunk Pacific, найдено рознесене на кусні тіло мужчини. Доходження вказали, що є се тіло о. Йос. Черковского, гр. кат. пароха з Мельвіля. Підозрівають тут скритоубийство. Поліція арештувала якогось Урищака, котрий мав убитий сьвященика, а відтак поклав тіло на шини під поїзд, щоби в сей спосіб відвернути від себе підозріне.

— З анекдот про ген. Гальгого. Звісний у нас генерал Гальгочі був завзятим ворогом супружого стану. Не терпів він в своїм товаристві жонатих офіцерів. Однак прийшла коза до воза і пав генерал русів таки погодити ся з судьбою. Прикликав отже до себе полкового сьвященика і заявив ему коротко:

— Ваша Всечесности! Беру на 8 днів відпустку. Протягом тих 8 днів женю ся. Отець капелян є одним чоловіком на землі, я кому се кажу. Отже протягом тих 8 днів має Ваша Всечесність оголосити три рази заповіді, але так, щоби ані жива душа про те не дізнала ся!

— Ексцелленце! Алеж..

— „Abtreten!“

Вісім днів пізніше вернув Гальгочі з відпустки — на найбільше здивованє цілого гарнізону, яко жонатий — і казав покликати капеляна.

— Чи Ваша Всечесність сповнили мій „Befehl“?

— По приказу, ексцелленце!

— Чи оголосили три рази заповіді так, що ніхто про те не знав?

— Так ексцелленце!

— Гм. А як то Ваша Всечесність зробили?

— Казав я відкомендерувати 20 руских рекрутів до гарнізону каплиці і там відчитав їм три рази цілу заповідь по німецьки.

Наука, умілість і письменство.

Канцелярія Товариства „Просьвіта“ подає до відома, що вже вийшли з друку **Твори Олени Стороженки** і продають ся по цірі 1 К 60 сот, в звичайній а 2 К в гарній полотноній оправі. На почтowo поручену пересилку сеї книжки треба додати 45 сот. Є се в ряду осьмий том „Рускої Письменности“, яка виходить накладом Товариства „Просьві-

та“ під редакцією Юліана Романчука від р. 1904. Том сей обймає 592 стор. друку, належить отже до об'ємистих книжок „Рускої Письменности“. Зміст его такий: Олени Стороженки, коротенька житєпись. А. Оповідання. I. Оповідання гумористичні: 1. Вуси. 2. Голка. 3. Не в добрий час. II. Приказки і казки: 4. Се така баба, що чорт їй на махових вилах чоботи віддавав. 5. Вчи лівового не молотом а голодом. 6. Не впусти рака з рота. 7. Два брати. 8. Лучше мейхай буде злий, ніж дурний. 9. Розумний бреше, щоб правди добути. 10. Дурень. 11. Жонатий чорт. 12. Скарб. 13. Три сестри. 14. Вивів дядька на сухенько. III. Оповідання з переказів людських: 15. Закоханий чорт. 16. Суджена. 17. Чортова корчма. 18. Мірошник. IV. Оповідано з переказів історичних: 19. Матусине благословення. 20. Межигорський дід. 21. Кіндрат Бубенко-Швидкий. 22. Прокіп Іванович. 23. Дорош. 24. Споминок про Микиту Леонітовича Корка. V. Оповідання легендарно-історичні. 25. Марко Проклятий. Б. Інші твори. I. Гаркуша, драматичні картини. II. Вірші: 1. Кури та собака. 2. Чоловік та жито. 3. Україна. — Приписки.

Крім сего появил ся книжочка на продаж п. з. **Житє**. Є се біографічна розвідка Гната Хоткевича. Сторін 30. Ціна 30 сот. На почтowo пересилку належить додати 20 сот. Замовлення слати на адресу: Канцелярія Товариства „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

Телеграми

з дня 18. чвітня.

Відень. (ТКБ). Міністер просьвіти іменував комісара скарбу в дирекції скарбу в Чернівцях Г. Манастирського віцесекретарем міністерства в міністерстві просьвіти.

Відень. (ТКБ). На нинішнім засіданні палати послів пос. Шустершич і тов. внесли запит в справі завішення конституції в Хорватії.

Палата приступила до першого читання правительственої предлози що до службової прагматика.

Лондон. З Нью-Йорку доносять, що при затопленні корабля „Titanic“ погбло поверх 2.000 осіб.

Відень. (ТКБ). „Wiener Zeitung“ доносять, що цісар уділив санкції ухвалену галицьким сеймом начеркові закону в справі уділення повітовій радї в Дрогобичі на об'явля іменем повіту заповуки за вкладки ощадности в дрогобичській Касї ощадности.

Царгород. (ТКБ). Великий везир Саїд баша, який від трох місяців хорував, був вчора на послуханку у султана. Великий везир взяв участь в нинішнім отворенні парламенту і відчитав престольну бесїду. Рада міністрів радила вчора над відповідю на моту великодержав в справі мирових переговорів. Як зачувати, Порта відповість, що готова вже признати Італії економічні користи в Триполісі, однак не згодять ся під ніяким на услівем овладу сего краю.

Париж. (ТКБ). Кандидатура Делькасо на предсїдника палати послів має чимраз ліпші вигляди. Делькасе заявив, що прийме сю гідність тоді, коли візвє его до того більшість республіканів. Бріанд, про котрого згадувано також яко кандидата на президента палати, відмовив прийняти сеї гідности.

3 Товариства „Просьвіта“.

Діяльність Головного Виділу і комісії за перший чверть рік 1912.

(Конець).

III. Видавнича Комісія. В першій чвертьроці відбула видавнича комісія 6 засідань: два в січні (4. і 29.), одно в лютий (8), три в марці (4, 14, 28). Пересїчна присутність членів на засіданнях — 6.

З нагоди дискусії над прелїмінарем бюджету на р. 1912 перевела комісія такі рішеня що до видань для членів: а) членські книжочки видавати періодично але в зменшенім об'ємі, так щоби се видавництво не приносило дефіцитів, б) зменшити об'єм календаря на р. 1913, в) признати членам знижку 25% при купні видань в серіях. Натомість рішено збільшити виданя в серіях і видати їх більше пляново; член комісії др. С. Рудницький предложив комісії загальний плян видавництва (помічено в „Письмі з Просьвіти“ ч. 2). В місяцях січень — март вилинуло до комісії 15 праць, які приділено до рецензії референтам. В тих місяцях вийшли друком: А. Галяка — Ілюстрований каталогь вида-

нацтв Товариства і Гната Хоткевича „Житє“ біографічна розвідка. Друкують ся в серіях: „Український Співаник“, „Вражіння з подорожи по Швайцарії“, Твори Стороженки і твори Т. Шевченка. До друку приготавляють ся: Домашній писар і календар на р. 1913. Крім сего комісія заходила ся коло зложеня журї для „Михайлової премії“ і інших конкурсів „Просьвіти“: зрегульовала справу авторських примірників; дискутовала над унормованем справ авторів, що видають в „Просьвіті“ свої твори; прийняла рішеня що до виданя календаря на р. 1913, оповісток і т. ин.

IV. Економічна комісія вїдбула в сїм часі 3 засідання а то 4. лютого 6 і 13. марта при пересїчній участі 10 членів. Важніші ухвали підняла комісія такі: Приступити в біжучім році до основаня жіночої школи домашнього господарства в Угерцях вин. На удержанє сеї школи признав Виділ кравчий субвенцію на р. 1912 в квоті 2.000 К. На внесенє дир. Р. Залозецкого рішила комісія предложити до апробати Головного Виділу проєкт основаня приватної української реальної школи при торговельній школі у Львові. Відповідно до візваня Головного Виділу рішила комісія заняти ся уладженем господарського курсу для народних учителів.

На внесенє інж. Ю. Мудрака ухвалено вислати до Милованя двох членів комісії, які би на місці розділили докладно укінчені роботи і кошти не викінчених ще робіт. Делегатами установлено п. А. Гарасевича і дир. Р. Залозецкого з правом добрати собі ще третого фахового будівничого. Ухвалено наділати стипендією підмогою в квоті 120 К. Омеляна Шетинського, ученика І. класи Торговельної школи з фонду незначного з імені жертводавця, що передав сю квоту через дир. Сероїчковского.

Вкінці заняла ся комісія уложенем прелїмінаря бюджету на рік 1912, предложеного референтом Ви. А. Гарасевичом, який по виготовленю предложила до апробати Головного Виділу. Представляє ся він так:

1) Удержанє вандрівного учителя господарства	4.000 К
2) удержанє вандрівного учителя крамарства	4.000 „
3) підмоги на уладженє торговельних курсів	2.000 „
4) стипендії на агрономічні студії	3.500 „
5) стипендії на студії жіночого господарства	1.400 „
6) школа господинов в Угерцях вин.	2.000 „
7) демонстраційні прилади для торговельних курсів	1.300 „
8) підмога торговельній школі	3.000 „
9) видавництва економічного змісту	1.000 „
10) господарська школа в Милованю	7.000 „
11) садівничє заведенє в Милованю	5.000 „
12) кошти адміністрації	2.800 „
разом	37.000 К

Повисший бюджет Головний Виділ затвердив даючи право комісії незначно пересувати квоти сих позицій відповідно до потреби.

V. Канцелярія. Протягом першого кварталу вилинуло до канцелярії Товариства усіх посилок в листах, пакунках і грошах 5553 чисел. З того листових посилок було 2596, переказових 1590, чекових 812, юкстами 555. Найбільше число посилок було в січні: 2402 (листів 1108, переказів 754, чеків 351, юкстів 289), менше в лютий: 1681 (листів 716, переказів 544, чеків 256, юкстів 165), а ще менше в марти: 1370 (листів 772, переказів 292, чеків 205, юкстів 101). Натомість протокол висилковий виказує число 35.040 з чого листів вислано 6.597, пакуетів (книжки на продаж або продані) 1020, висилка для членів 22.566, висилка пренум. „Письма з Просьвіти“ 5.268. З повисшого числа припадає на місяць січень 14.449 висилка, на лютий 3.398, на март 17.193.

В членську книгу записано з кінцем марта (від початку істнованя товариства) 33.780 члена. В січні, в лютий і в марти вписало ся нових членів 746. Дійсних членів, що вирівняли свої вкладки за рік 1911. згідно 1912 числять Товариство 10.935. Після принадлежности до філії члени так предста-

Белз	60 членів	Бережани	141 членів
Березів	19 „	Бібрка	231 „
Богородчани	68 „	Борщів	165 „

Броди	220	Бурштин	114
Буск	69	Бучач	178
Гвоздець	76	Глиняни	73
Городенка	155	Городок	112
Гусятин	181	Добромиль	103
Долина	157	Дрогобич	529
Жидачів	107	Жовква	169
Журавно	51	Заліщики	176
Збараж	169	Зборів	97
Золочів	188	Калуш	170
Камінка стр.	85	Козова	76
Коломия	209	Косів	150
Краковець	155	Львів м.	533
Львів повіт	176	Ліско	86
Мостиска	125	Надвірна	127
Нове село	98	Нов. Санч	31
Олесько	82	Перемишль	235
Перемишляни	96	Печеніжин	78
Підгайці	183	Рава руск.	219
Радехів	132	Рогатин	175
Рудки	140	Самбір	155
Скалат	141	Сколев	130
Снятин	188	Сокаль	273
Солотвина	50	Станіславів	306
Ст. Самбір	109	Стрий	129
Сявків	55	Теребовля	184
Тернопіль	535	Тисмениця	93
Товмач	166	Турка	111
Ціпанів	98	Чортків	190
Щирець	139	Яворів	133
Ярослав	93	Ясло	13
Захід. повіті	126	Буковина	234
Заграниці	314		

Членських вкладок протягом першого кварталу вплинуло 8.939 К 28 с. (в січні 4046-87, люті 2738-22, марці 2154-19 К).

З кінцем місяця марця вислала канцелярія обійчик до філій, щоби надіслали зібрані членські вкладки за перший квартал відповідно до постанов статута.

Відділ продажі книжок і друків виказує за перший квартал вплинуло книжок в коміс або проданих за готівку на квоту 7.130 К 57 сот.

З того в січні вислано на квоту 2882 К 16 сот., в люті на 3639 К 37 сот., в марці на 1491 К 04 сот. Повадто даром, в заміну або до рецензії вислано книжок вартости 524 К 50 сот.

Готівка, яка вплинула за продані книжки за сей час (вчисляючи стягнені залежності з попереднього року) вносять 12.669-07 К. З сего на січень припадає 3.102-94 К, на лютець 2.443-78 К, на марець 7.120-35 К.

В марці вислала канцелярія своїм покупцям по кілька примірників „Ілюстрованого каталога“ даром, рівнож всім філіям та читальням „Просвіти“. Сам останнім вислано також окремо по одному примірникови плякату про тутки і паперці з фірмою „Просвіта“.

Адміністрація „Письма з Просвіти“ виказує з кінцем чвертьроку 1192 передплатників. З того за рік 1911 має вирівнану передплату 571, за рік 1912 — 153, за рік 1911 і 1912 — 468. Нових передплатників є 128. Крім сього даром або в заміну висилається 246 прим. Передплати за перший квартал вплинуло 1291 К 81 сот. — Подав А. Галук.

Оголошене

Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ в справі вибору відпоручників на Загальні Збори.

Покликуючи ся на попередні оголошеня в сій справі, подаємо до прилюдної відомости, що в цілі вибору відпоручників на Загальні Збори Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ відбудуть ся дальші виборчі збори членів тогож Товариства, як слідує:

Дня 22. цвѣтня с. р. в понеділок:

В Перемишлянах в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. дек. Ізидора Копертинського в цілі вибору 5 відпоручників із судового повіту Перемишляни.

Дня 23. цвѣтня с. р. в вівторок:

У Вишнівчичу в читальні „Просвіти“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого міщанина п. Стефана Кисіля в цілі вибору 2 відпоручників із суд. пов. Вишнівчич; в Скалаті в салі Повітового Товариства кредитового о год. 12. в пол. під проводом місцевого ц. к. нотаря п. Омеляна Шол-

гінні в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Скалат.

Дня 24. цвѣтня с. р. в середу:

В Товмачі в читальні „Просвіти“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого адвоката д-ра Івана Макуха в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Товмач;

в Жидачеві в салі „Сокола“ о год. 12. в пол. під проводом о. Омеляна Левицького пароха в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Жидачів;

в Копичинцях в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого лікаря д-ра Луки Сафіяна в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Копичинці;

в Монастирських в салі товариства „Сила“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. ради. Захарія Подляшецького в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Монастирська;

в Рогатині в салі прив. укр. гімназії о год. 12. в пол. під проводом директора місц. гімназії п. Михайла Галушинського в цілі вибору 6 відпоручників із суд. повіту Рогатин.

Дня 25. цвѣтня с. р. в четвер:

В Ходорові в салі „Народного Дому“ о год. 1. по пол. під проводом місцевого учителя п. Филипа Пеленьського в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Ходорів;

в Радехові в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом о. Стефана Петрушевича пароха з Холозова в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Радехів;

в Бібрці в салі Руского Товариства кредитового о год. 12. в полудне під проводом місцевого свящ. о. Йосифа Савіцького в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Бібрка;

в Грималові в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. Корнілія Малишевського в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Грималів;

в Яблоніві в читальні „Просвіти“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого господаря п. Ілька Ковальчука в цілі вибору 1 відпоручника із суд. повіту Яблонів;

в Гусятині в читальні „Просвіти“ о год. 11. в пол. під проводом о. Северина Матковського, пароха з Босир в цілі вибору 3 відпоручників зі суд. повіту Гусятин;

у Вашківцях в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого ц. к. начальника суду п. Михайла Івашка в цілі вибору 1 відпоручника із суд. повіту Вашківці;

в Бучачі в салі „Рускої Бесіди“ о год. 2. по пол. під проводом о. дек. Івана Олесницького, пароха з Переволоки, в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Бучач;

в Збаражі в салі магістрату о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. Алексея Заячківського в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Збараж;

в Підгайцях в салі товариства „Родана“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. ради. Івана Токара в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Підгайці;

в Стрию в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом о. посла Остапа Ніжанковського в цілі вибору 6 відпоручників із суд. повіту Стрий;

в Будзанові в церковній читальні о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. дек. А. Чемеринського в цілі вибору 1 відпоручника із суд. повіту Будзанів;

в Янові в ремізі сторожи пожарної о год. 12. в пол. під проводом п. Теодора Пелеха, ц. к. майора, в місці в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Янів;

в Надвірній в салі магістрату о год. 12. в пол. під проводом місцевого адвоката д-ра Івана Саноцького в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Надвірна;

в Підволочисках в салі Сторожи огневої о год. 10. перед пол. під проводом місцевого свящ. о. Омеляна Ковча в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Підволочиска;

в Угнівці в читальні „Просвіти“ о год. 12. в пол. під проводом місц. міщанина п. Віктора Скрипчука в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Угнів;

в Самборі в „Народнім Готелю“ о год. 1. по пол. під проводом місцевого пароха о. Франца Рабія в цілі вибору 4 відпоручників із суд. повіту Самбір.

Дня 26. цвѣтня с. р. в п'ятницю:

в Богородчанах в салі „Народного Дому“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого пароха о. А. Рудницького в цілі вибору 3 відпоручників із суд. повіту Богородчани;

в Тисмениці в салі „Руского Народного Дому“ о год. 1. попол. під проводом о. Николая Бачинського пароха з Милована в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Тисмениця;

в Мостисках в салі „Народного Дому“ о год. 12. в полудне під проводом місцевого свящ. о. Романа Куцілья в цілі вибору 3 відпоручників із судового повіту Мостиска;

в Старій Солі в салі „Рускої Бесіди“ о год. 12. в пол. під проводом місцевого ц. к. начальника суду п. Омеляна Ляшецького в цілі вибору 2 відпоручників із суд. повіту Стара Сіль;

в Перемишлі в „Народнім Домі“ в читальні „Просвіти“ о год. 12. в полудне під проводом п. Тамка Микити гот. подара з Коровик в цілі вибору 5 відпоручників із судових повітів Перемишль і Дубецько;

в Сяноці в читальні „Просвіти“ о год. 12. в полудне під проводом місцевого пароха о. радника Омеляна Константиновича в цілі вибору 2 відпоручників із судових повітів Сянік, Березів, Буківсько і Днів;

в Камінці струмільовій в касі Райфайзена коло церкви о год. 12. в полудне під проводом місцевого пароха о. рад. Михайла Цегельського в цілі вибору 3 відпоручників із судового повіту Камінка струм.

До участі в виборчих зборах є управнені тільки члени Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ а за легітимацію служить кождому членови поліса, яку треба взяти з собою.

Відпоручниками можуть бути вибрані тільки члени Тов. „Дністер“, однак і такі члени, що належать до иншого округа виборчого.

Вибраним відпоручникам не буде звертати ся коштів подорожжя на Загальні Збори „Дністра“.

Про виборчі збори членів „Дністра“ не треба повідомляти жадної власті.

Дирекція

Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“.

Порядком днемним:

1) Відчитане протоколу.
2) Доповнючий вибір Виділу (з причини резигнації).
3) Вибір Контрольної Комісії.
4) Внесення членів.

Подаючи се оголошене до відома ВП. Панів Членів, упрашає о численну участь.

Сосновский,

заст. голови.

Штогрин,

господар.

З Товариства „Руска Бесіда“ у Львові Ринок ч. 10. — Надвичайні загальні збори Тов-а „Руска Бесіда“ відбудуть ся дня 1. мая 1912 точно о год. 7. вечером з отсим

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ

„ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20. — Станіславів, ул. Смольни 1, Перемишль, Ринок 26.

Удержує найкращий вибір всяких церковних річий. — Злучила найлучших артистів для виготовлення іконостасів, престолів, кивотів і др. Приймає у Львові золоченя чаш і всякі напрямки. Зєднала досі загальні признаки.

Писання

на

МАШИНІ

Першорядна ШКОЛА на МАШИНІ

Хорберт Ерліх Львів, площа Смольни 4.

Склад машин до писання і американських уладжень бюрових.

(40—50)

Історія України-Руси

з образами, рисунками і картами,

Написав Микола Аркас.

Друге видане, Краків, 1912. — Накладом Ольги Аркасової. Сторін 424.

Ціна книжки на тоншій папері 6 К 50 сот.

в Книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка

у Львові, Ринок 10.

З публічної ліцитації, походять нові меблі продають ся по слідуячих цінах: Сефесийний креденс К 45, отомана К 26, шафи К 30, спальня К 190 і дільня К 140, столи К 9, уладження кавалерської кімнати К 120, плюшеві салони К 90, магонізовані салони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, креденсів, канап, столиків, занавіс і фіранок. —

„ДОРТЕУМ“ ул. Ліндога ч. 7 (бічна Коперника). Порозіва з провінційським листовне.

УВАГА! Наше підприємство купує і посередничить в продажі меблів з приватних домів, з конкурсних і спадкових мас — приймає уся обставину до переходу. (18—30)

Перша найбільша 25 покоїв багато заосмотрена

Асекуруйте своє майко від огню

В „Дністрі“!

Кождий Русин повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці то добробит цілого народу.

Кождий Русин повинен асекуровати ся тільки в руськом товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Нема жадного иншого руского товариства асекураційного, тільки один

„ДНІСТЕР“

„ДНІСТЕР“ рахує найдешевші оплати заобезпеченя селянських будинків.

„ДНІСТЕР“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1911 вносить зворот 10%.

„ДНІСТЕР“ оцінює та виплачує шкоди по огни скоро і ретельно, а до комісії запрошує все двох господарів на оцінителей.

„ДНІСТЕР“ дає одбога руським дітям і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „ДНІСТРІ“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносять з кінцем 1911 року 3,353.305 корон.

„ДНІСТЕР“ приймає обезпечення на жите у всіх догідних комбінаціях (на дожитє, посмертні капітали, посаги, рентя).

В „ДНІСТРІ“ можна обезпечати від крадежи з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цінні папери і векслі за дешевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові, у власнім домі ул. Руска ч. 20.

„Дороговказ

для переселенців“!

Хто їде в чужину, потребує конечно провідника, бо буде блукати і влизискають его всякого рода ошусті-агенти.

Такий провідник для наших переселенців видадо Товариство опіки над нашими емігрантами:

Руске Товариство св. Рафаїла

у Львові, ул. Коперника ч. 36.

Ціна того правдивого „Дороговказа“ 40 с. Хто замовляє 5 „Дороговказів“ нараз платить 1 К. Гроші на поодинокі Дороговкази найліпше слати з замовленем марками в листі.

Руске Товариство св. Рафаїла у Львові опікує ся нашими переселенцями вже від 1907 року, уділює безплатно всяких інформацій і опіки і роздає кождому безплатно

Карти поручаючі

з адресами мужів довіря по цілім світі, у котрих можуть наші люди жадати опіки. Товариство стоїть в звязі з Товариствами св. Рафаїла; австрійським, німецьким, американським і т. д. Може отже всюди обставати за нашими людьми.

Товариство св. Рафаїла у Львові видає вже другий рік свою часопись для переселенців:

Емігрант,

що коштує 1 К на рік, а членам Товариства розсилає ся даром.